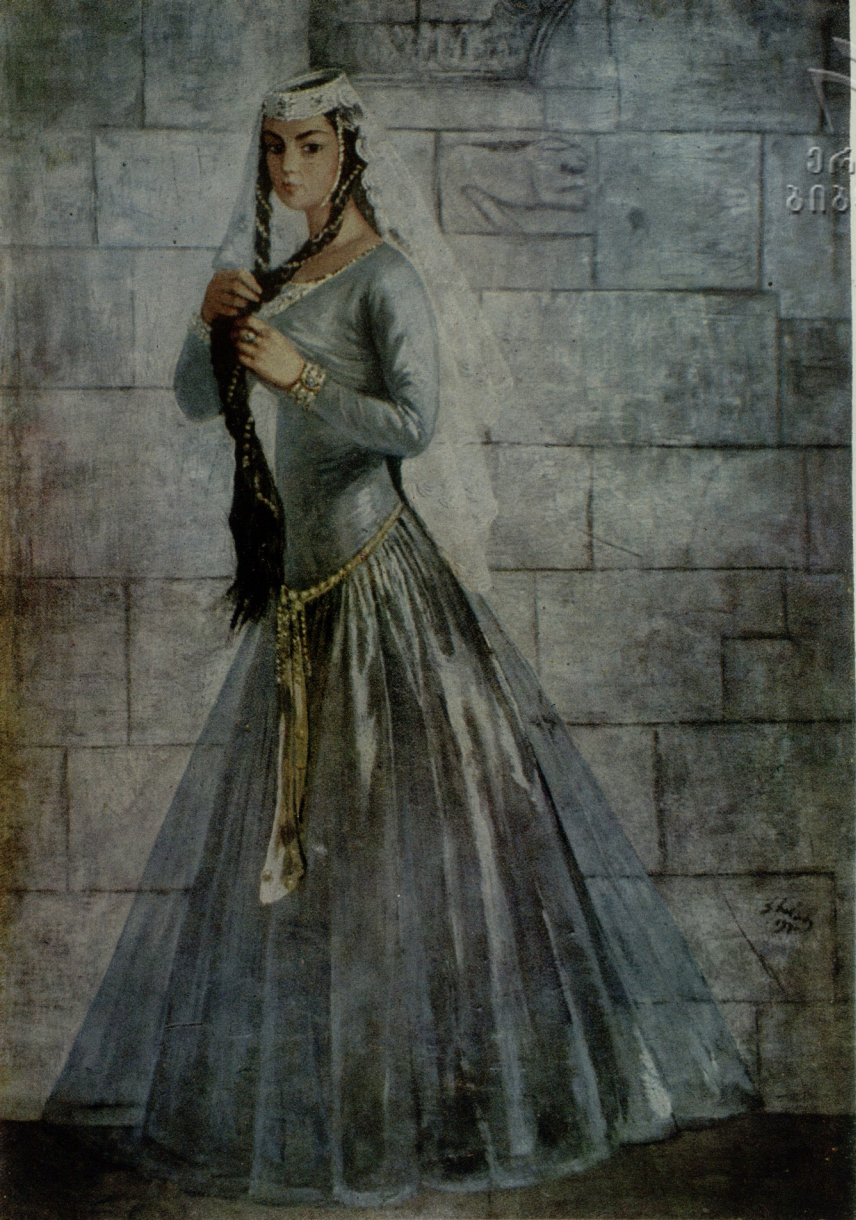

619
1971

ქართული
ბიბლიოთეკა

ქართული

№ 6 2330637 1971

გ. ტ. დობროვლსკი, ვ. ი. პაცაევი და ვ. ნ. ვოლკოვი

საბჭოთა ხალხის, მთელი მოწინავე კაცობრიობის მესხიერებაში სამარადისოდ დარჩება ჩვენი სამშობლოს სახელოვანი შეიღების, სსრ კავშირის კოსმონავტი-მფრინავების გ. ტ. დობროვლსკის, ვ. ნ. ვოლკოვის, ვ. ი. პაცაევის შესანიშნავი გმირობა. მათ ბოლომდე შეასრულეს თავიანთი მივალეობა სამშობლოს წინაშე, დაწყეს კოსმოსური კვლევის ახალი დიდი ეტაპი, უდიდესი წვლილი შეიტანეს მეცნიერებაში, კაცობრიობის პროგრესში. თავიანთი უმაგალითო გმირობით კოსმოსური „სოიუზ-11“ ხომალდის ეკიპაჟმა ასახელა ჩვენი დიდი სიკეთისტური სამშობლო, ჩვენი სახელოვანი გმირი ხალხი.

მათ პირველებმა გაოსცადეს ახალი კოსმოსური კომპლექსი — ორბიტული „სალუტ“ სადგური და „სოიუზ-11“ სატრანსპორტო ხომალდი, რომელიც ფანტასტიკური სიჩქარით მიფრინავდა სამყაროს სივრცეებში. ისინი მხნედ იყვნენ, დარწმუნებულნი, რომ შეასრულებდნენ პარტიისა და ხალხის დავალებას. და მათ შეასრულეს ეს დავალება, წარმატებით განახორციელეს სამეცნიერო კვლევისა და ტექნიკური ექსპერიმენტების რთული და მრავალფეროვანი პროგრამა. მათი დაკვირვებების შედეგები დასაუდრებელია მეცნიერებისათვის, კოსმონავტიკის მომავლისათვის, ძაწობრიობისათვის.

მსოფლიო ქედს იბრის მამაცი საბჭოთა პატრიოტების წინაშე, მამაცი კოსმონავტები დიდიუნენ მას შემდეგ, რაც დაამთავ

რეს პირველი პილოტირებული „სალუტ“ სადგური ხანგრძლივი ფრენის პროგრამა, როცა „სოიუზ-11“ ხომალდი უკვე ბრუნდებოდა დედამიწაზე შორეული კოსმოსური რეისიდან.

კოსმოსის გმირებმა ახალი ფურცელი ჩაწერეს ორბიტული პილოტირებული ფრენის განვითარებაში, ფართო პერსპექტივები დაუსახეს მეცნიერებას და მის გამოყენებას კაცობრიობის საკეთილდღეოდ. მათი სახელოვანი ცხოვრება, მათი უმაგალითო გმირობა სამშობლოსადმი, პარტიისადმი ერთგულების, ხალხის წინაშე ეალისადმი ერთგულების შთაბეჭდილებელი მაგალითია.

პროლეტარებო აველა ქვეყნისა, შეერთდით!

№ 8 (417) აპრილისი, 1971 წ.

გამოცემის წელი 49-ე

სოციალური საზოგადოების
კოლმედიუმური და სალიბერალური
სამხატვრო ჟურნალი

ეპოქა დაეუბნა ახალგაზრდა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ

თვალისმომხრად კაშკაშა ნაკადმა სწრაფად გაიბინა დარბი, მიადრია მის კიდეს და მწველი ლითონის პირველი წვეთები ნაეტრწლები ფრკვეცილი დაეცნენ ვებერთელა ციცივის ძირზე. ირგვლივ ისეთი ბუღი და ელვარება დადგა, გვერდებოდათ ციცივის შიშის ჩაშინებები ჩაფარდნილად.

სახიდან დღარქაფად მოვარდნილი ოფლი სახელით რომ მოეწინადა, ამირან ფანცულაიამ კმაყოფილებით წაიმთხვა: დაძია, მიდის ფოლადი!

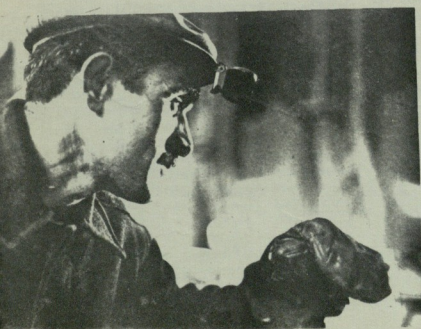
სახელოვებული რუსთველი მეფოლადის, სოციალისტური შრომის გმირის ამირან ფანცულაიას ბრძოლა ნაღობის ოთხმოც პრეტენსტს ჩქაროსნულ შეთხრობით უშვებს. ერთ მილიონ ტონაზე მეტი ძვირფასი ლითონი ნოვატორი მეფოლადის ანგარშივე. ფოლადსაგან, რომელიც მისმა მარტვენამ ორი ათეული წლის მუშაობის მანძილზე გამოაღწია, შეიძლება გაკეთდეს 100 ათასი თანამედროვე მძლავრი ტრაქტორი. 100 ათასი ტრაქტორი კი შეტანს საფულისსპო ციფრბა. ამდენი ტრაქტორის გამოშვებამ ხომ ერთ დროს ოცნებობდა დიდი ლენინი!

მიხეილ სანდერტაშვილი.

ფოტო მ. შაბაძე-ბაძისა, ი. დავითაშვილისა და ნ. თოფჩაიასა.

შაქარია ყაველაშვილი.

„ფოლადი მოღის!“ — როგორ ბეგრის მოქმედი ის ორი სიტყვა. რაოდენ დიდ სიფარულსა და თავდადებულ შრომას, შემოქმედებით წვასა და ინიციატივას აქნოვენ გაფარებულ ლეწმელთა მდგომარეობა მკლავმოუღებელი აღმანებები, რათა ამ ძვირფასი ლითონის გამოანდნობი იყოს ჩქაროსნული, წინასწარული და უწყნარო.

ახლა ვერ ნახავთ სოფლის მეურნეობის ვერც ერთ დაჩქარს, სადაც ლითონის ფართო გამოყენება არა მქონდეს. გუთონი და კულტივატორი, კომბაინი და ტრაქტორი, სათები და საოში, ჰაშის თუ ჩაის საკრეფი მანქანები — ყოველივე ეს ჩვენი მეტალურგებისა და მანქანათმშენებლების ერთობლივი ნაოსტარია. ამა ნახეთ ქართველი კონსტრუქტორებისა და მანქანათმშენებლების ერთობლივი შემოქმედებითი შრომით შექმნილი მსოფლიოში პირველი ჩაისსაკრეფი მანქანა „საქართველო“, დაკვირდით როგორ სწრაფად და მოხერხებულად არჩევენ და კრეფენ მისი მარტონობა ლითონის თითები ჩაის ნაწ დუბებს, და მასინ ერთხელ კიდევ დარწმუნდებით ლითონის დიდი ძალაში, როცა მის აღმანი უნარიანად იყენებს.

ქარხნის ეზოში.

ამირან ფანცულაია.

იპო. სსრ. კ. შარტისა, სახ. სახ. რესპუბ. ბიბლიოთეკა

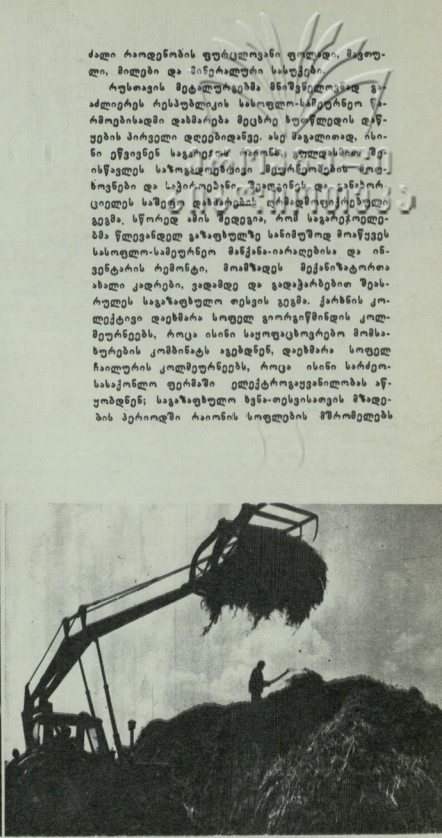

გრიგოლ ბერეკაშვილი.

მარცხნიდან — მწველავი შაია გოგუტეი, ბრეველირი ვალერას ფექტრშიელი, მწველავები გლინა მოსიძე და ქვაუცის ქარბიძე (სოფ. საბოთალა).

თივის დამზადება (საკარგიჯო)

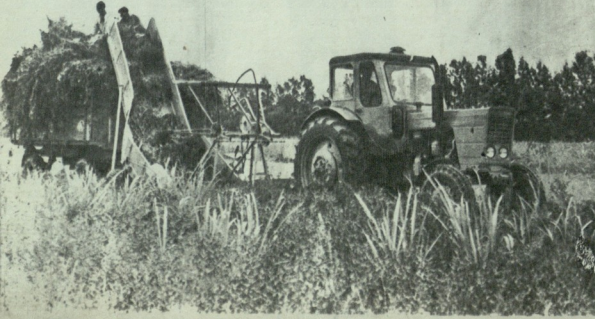
სულ ახლანს საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ინიციატივით მდებარეობს ხაზასში აღინაშნა, რომ არსთვის მტად-ღურავილი ქარნის კოლექტივი საქმან დახარბეს უწეს სავარგოს ჩაიონის მანვის საბუთო მურნეობას. მოწინავე სავარგოთა მავალი მხამეს და საშეფო დამზარბეს აძლიერებენ თბილისის, ქუთაისის, ბათუმის, სოხუმის, გორისა და რესპუბლიკის სხვა სავარგოთა კოლექტივები.

არსთვის მტადღურავებმა სოციალისტური სოფლისხამი დახმარბეს განსაუბრებოთ გაძლიერეს

საბუთო კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ივლისის მდებარეობს უმდებრამ მზივე უველაზე მტად გამოიჩინა თავი მარტენის სააქროს კოლექტივმა. ამირან ფანცულაიას, მბიბილ სანდერაშვილის, ვანო მტარეველის, ზაქარია უველაშვილის, გრგოველ ბერეკაშვილისა და სხვა მოწინავე მტადღურავთა ინიციატივით აქ შეიქმნა უვეგნობო ლითონის ფონდი სასოფლო-საეურნეო მანქანათმშენებლო ქარხნებისთვის. ამას გარდა, მტადღურავებმა რესპუბლიკის კოლმურნეობებსა და საბუთო მურნეობებს მიაწოდეს დიდ-

ძალი რაოდენობის ფურცლოვანი ფონდი, მავაფოლი, მბიბილი და მინერალური სასუბები.

არსთვის მტადღურავებმა მწველავებმა გაძლიერეს რესპუბლიკის სასოფლო-საეურნეო რეკონსტრუქციის დამზარბეს მტებზე ბურუნდის დარუხების მარველი დღებშიდავე ასე მავალითაღი ისინი ეწვიენენ სავარგოთა უფონდა, უფუნდისითაღი მწინაწავლის სასოფლო-საეურნეო მტარეოთმშენებლო-მონებო და სპირიტუალური, უველინის და ვანობრკითლის საშეფო დამზარბეს რესპუბლიკის მტადღურავებმა, სწორედ ამის შედეგით, მოაწადეს შექმნათ რთობა ახალი კადრები, ვამბიდე და ვამბარბებოთ შეასრულეს სავსაფუნდო თესვის ვეგმბ. ქარნის კოლექტივი დამზარა სოფელ ვირგინშიდის კოლმურნეობს, რთაც ისინი საყოფაცხოვრებო მომსახურების კომბინატს ავებდენ, დამზარა სოფელ ჩაიურის კოლმურნეობს, რთაც ისინი საარტი-სასაქროლო ფერამში ელექტროგავაენილობას აწუხობდენ; სავსაფუნდო ზენათესისთვის მზადებობს პეტრიძეში ჩაიონის სოფლების მშრომლებს

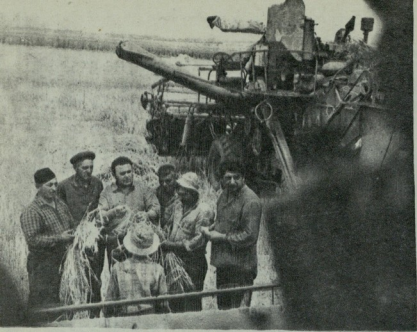
იონის ალბა (საკარგიჯო)

სოფელადიურ დამზარბეს უწედე რთუთავის მტადღურავების მებრ ვავანალი ზინვალითა და ელექტროსთა მშ რბივად. მუნების დამზარბებოთ ჩაიონის მებრ სასოფლო-საეურნეო მურნეობაში წესრბივთ იქნა მოვეანილი სარმონოს სახელმწიფო, ისინი აღებურტენენ ახალი დაწვებით, ისტარუნეობითა და საოადარბოგ ნაწილებით.

ამას გარდა, არსთვის მტადღურავებმა მშურე დამზარბების ხელი ვაწუოდეს ვარდახანის ჩაიონის სასოფლის საწივე მტარეოთმშენებლის საბუთო მურნეობის კოლექტივს. მათ სასოფლო მტარეოთმშენებლებს მიაწოდეს მებრ ბელსაწუე და დანადგარბო საფრწეველებისა და სახელმწიფო ახალი ტექნიკით აღსპურეოთად.

ეს ფაქტები ვაწონალისი რბობა, ქარბედემა მტადღურავებმა მდინარე კარგი საქმე ვაყეთეს ავრეთე ბოლისის, დანისის, თობრიურის, მარნეულის, მახარბასის და რესპუბლიკის მებრ სხვა ჩაიონის სოფლის მურნეობის მშრომელთა დასამზარბელად, ისინი მზარბო ედვენ სოფლის მშრომლებს, მბილითეობის, კლმებისა და კლმურის სახლებს, მტარეოთმშენებლობას და მტადღურავების ფერამების მშენებლობის და კეთილმოწიფობის დროს.

საბუთო კავშირის კომუნისტური პარტიის XCVI ურილობის ისტორიულ ვადაწუებოთმებებს

მოსავლის აღება (საგარეჯო)

მარცხნიდან შოწინავე მქენს ხატოლი ვაღრიბას ალექსიმულ და საბჭოთა მეურნეობის დირექტორი ოთარ ჩალაშვილი.

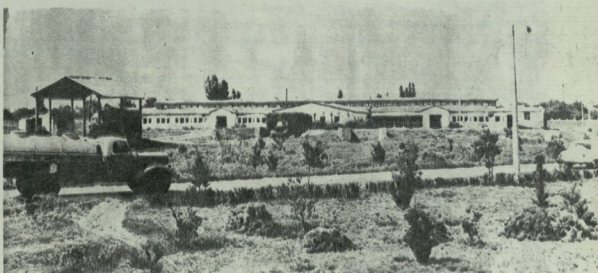
რომ ვაეცენენ, რუსთავის მეტადურგებმა ერისუ-
ლუნად გადაწყვიტეს უკუეღმსრივ გააღღერონ
სოციალისტური სოფლისაღმა დახმარება. ახლა
ისინი უკვედღღერად უგზავნიან სოფლის მეურ-
ნეობის მშრომელებს დაძალი ჩაოდენობის არა-
კონდიციურ ლაოინ და სხვა მსალებს.

ბიბშია მბათამამ.

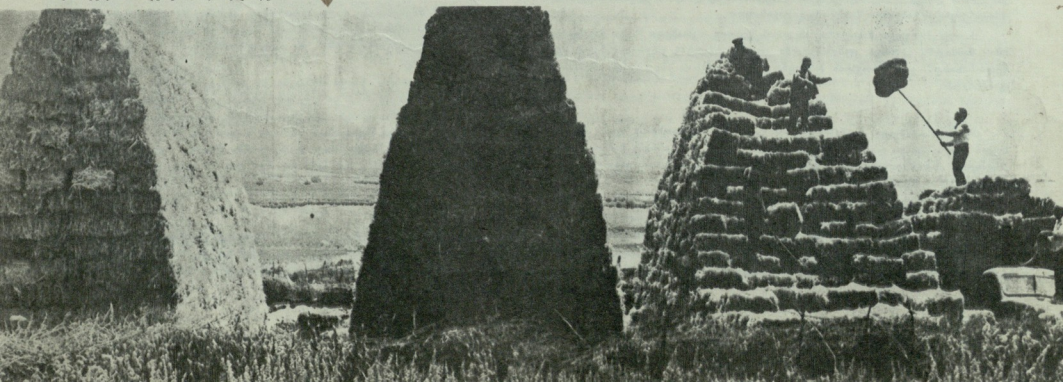
ზემო ტელის მინდებუნი (წიოვილი წყარო)

მეურნეელების ფერმა (სოფ. პატარეველი)

მცხოველების ქრისი ხელი (სოფ. სართიკლა)

გახდარა, უბის წინაეი ამოღო, თავის მისამართი დაშიწერა და მითხრა, შოფერი კაცი ხარ, იცნებ როდისმე ჩვენსეი მოხვედ და უთოოდ ნინახუდ, ზაპოროფიშე უცხოფოხო. მართალია, უბარდო მუშა ვარ, მაგრამ იქნებ რამეში გამომადგეო.

აი აჲ, პატარა ჩინეში შეგლო ის მისამართი, ვუჭოქობდი, რაში მჭირდებო, სად შე და სად ზაპოროფი-შეთი, მაგრამ მინც არა ვხევედი. ამასთანეი გაცედა და კიდეი დამეჭარვა.

ახლა კი, აი სად დადგავარე ამ კაცს. როგორც გამახსენდა ყველაფერი, წამოგდა ეს კაცი, გადამხეხია, და კინალამ ატარდა. წოვი ხომ ძალანდ გულსხილია. დეც ისე ვაჩვენარდა, ბავშვებს გეფოცებო, თითქოს დიდი ხნის უნახავა მძა ამმარუნებოდეს. სიხარულსაგან დაჩ იყოფო, რა ექნა, ბებეწზე მომითათუნა ხელი, გაჩრდილხარ, გლითაი გამხდარხარო. ვეცრდილი მომჭედა, ვალადდა და ვაიხარა, ჩვენს ბიჭებს დაწერილებიშე უამო ყველაფერი.

— ყველაფერი კარგი, მაგრამ თქვენ ხომ ზაპოროფის მისამართი მითყით-მითყი?

აქ გამომიხვეწენსო.
მერე ისევ იმ ახავს დაუბრუნდა, ჩემი ცალი დღესაც ვაჩვენებს-ხოლმეო, ვაჩანსა და ტოლიან კი ახლაო არსოდეს დაეწინებებოთო. შე მამინე ბავშვები მოვიტოხე. ვაეცინა: ვანამ სიწინწარი დამითავრა და აჲ, ივეს ქარხანაში მუშაობს, გლითა კი ვაჩანს დადაშავებებს იურდიულოო. მერე უფრმილი აიღო და დარქვა: ვანია, ჩემთან შემოდიო.

ცოტა ხნის შემდეგ ავიღს ხეხავი აწოტლილი ბიჭი შემოვიდა. მოკრალელები მიანერდა თავის მამას და მერედა შეგვათავლიერა. იცნობ ამ ძიასო? — გკითხა ჩემზე. ვანამ მუშტარის თავითი ამხედ-დამხედა, მერე თავლები დაიწოროფო და თავი ვაჩანია უარის ნიშნად. ახა, საქართველო ვაჩინენი, ქვეშაში რამ ჩავეფადლითო? აა, ეს ის შოფერია! — წამოძახა ვანამ და ლონწერად ჩამომხარა ხელი. — შე უფრო გამხდარი და მაღალი მახსოვდა, ეს კი ეპოტნესის დამეგავცხი...

ველის გაეცინა...
იმ დღისით ქერ ქალკი დაგვათავლიერებინა და სადამოთი კი წინ მიგვიპატედა. მერეოდ დღესეც ვეწინდოვ, წამოსულთაეფი, მაგრამ საში დღე დაგვტოვდა. ცოლც ისეთი პატავისცემი ვეცქცოვდა, რომ სულ თავლებში შემოგვტყპროვდა.

— ავი მუშა ვარო?
იქვე დირექტორი უფოდიადო. იმისთანა სტეკილისტი, მოკლედ, ბევრი არ იქნება. წამოსილას სულ და ვული თან გამომგვაყუდა, შე ვუთხარა რთველი ჩამოხრძანდი-შეთიქი.

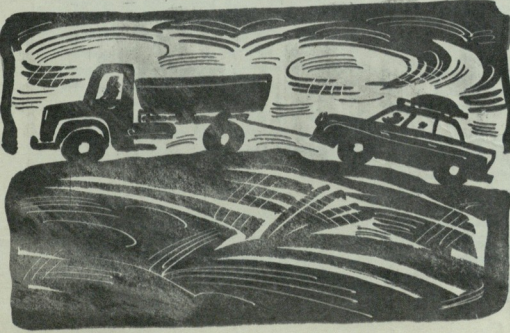
— მერე?
— მითხრა, შეგებულენა აგვისტოში შეეყოფნის, მაგრამ სექტემბერში ავიდებ და უთოოდ ჩამოვალდა.

— ჩამოვიდვ?
— მარტო კი არა, ცოლიც ჩამოვიყვანა. თანაც ისე კი არა, საბჭოებში ჩამოვიდა: უფროს ბიჭს დიდი ველისიშედი ჩამოუტანა და უმცროსს — პატარა. ჩემს ცოლაც რაღაცეები ჩამოუტანეს. ჩემთვისაც კარგი პერანგი ეყიდათ. ყველაზე დიდი წომა ვიყიდეო, იცინოვო.

— ძალიან ვარქალა.
— ძალიან... სამაგიეროდ შე რაღა გავაყუეთ?... საშვიდნომებოდ ასი ლიტრი კახური ღვინო ჩავუტანე, მამანემს დაეწინებულო. იმ მხარზე მიღწენებში გამეჭავნეს, დაეუდე და ჩავუტანე, ვიფიქრე, წავუღებ, ვითომ მძა მყოლიამეთიქი.

— ყოიად, ძმარ, თავის დღეში აღარ დაგეფეწვენს.
— რაღს დამიგეწვენს? გასულ კვირაში წერილი მივიღე, სადღესასწაულოდ მიიღეო ოქათი ველიგებოქი.
— ამაზე ტყვიან, რემეა ირებს ბალახი ვაუწოვდა: არც შენ ვაყოლა, არც — მეო.

— დაბა, იმტომ ვიგობარ, სიყვე უყოველიან არ იკარგებამეთიქი.
ძნელად სავალი ვა საუბარში იდლოდა. ჩქარი მდინარე ხან საბურავებს ულკავდა ჩვენს მანქანას, ხან კი შორედულ ნაპირზე იყუთებოდა ნაცემი ლტეკვიო.

— ამ ორიოდ წლის წინ, პარიზში, ლუვრში დიდი ქართული მხატვრის ნიკო ფრისონაშვილის სურათების გამოცენა რომ მოეწყო, საქართველოს სახალხო მხატვრმა, რუსთაველის პრემიის ღირებულება უდიდესი ფულითაა ჩვენი კულტურის ამ დიდდ სახიხარულო ამხვან სტეკიალური სურათი მოქედვნა (80X42. ტონირებული ქაღალდი. ფერადი ფანქარი). სურათზე ახსუღლია როგორ მიდის ნიკო ფრისონაშვილი პარიზის ქუჩაზე თავის პერსონებთან ერთად. ამ სურათს მხატვრმა მინაწერის სახით პატარა სახუშარო დილალოც დაურთო; აქ ეხებდეთ სურათის რეპროდუქციასაც და შემოსხენებულ მინაწერსაც.

ფირისგანაშვილი აპრიცხო

— ნიკოლე, ვაჲ, ეს რა დრო მოგვსრკო! ვაეცო უბი პარიზი, ვაეცო შენი მარკეტა-გარისტი საშობლო!
— დამწინებ თავი, გიგოლო, ქერ ვეჭირბო, მართლა ვაჲ ვარ თუ არა!
— ვაჲ, აჲ ხარ რთული... შე მანე შემომხედე.
— შენ რაღს მომდღედი თან?
— მე?... უჩემომა როგორ იქნება, შემეფუტს და წამომიღოს, მაგრამ ეს წლობურტანებს რაღდ წამოვიყვანია? უცებ არ გაეკიროვ პარიზებში!
— იცი, რაღ წამოვიყვანე, გიგოჩან, დეი, ციციკლები აინახო, რომ არა თქვენ, ზეზირად ხატვისი!
— მერე, მარტო ისინი სხვები რა უქავ?
— ყველა რომ წამოვიყვანა, პარიზში არ დაეტეხებნენ.
— ჰეი, ნიკოლე, შენ უეცე პარიზულად ხუმრობ! მოიცა, მოიცა ავერ ვითულის კოჲსა ხედავ?
— ვბედა, მერე?

— იმ კოჲკის ქვეშ ჩვენს ბეგოს ღღინა გულსნა, დიდ ქვიღს აზალღს შენი პარიზში ჩამობრანების გამო.
— შენც ხუმრობის წასითზე დამ. დგარხარ...
— მამ რა ექნა? ამდენი ვიაროთ, თანაც ზენღლებმა, განა ორთავალის ბაღში, ვარ, გზა თვალდახუტულაეც ვაგვიწო, შენ რა გეჭირბ, განთქმეული კაცი ხარ. აგრე უთქვამო! — ნიკო საქართველოში ვეიარ დღებუდა. ახლა მოვლო ქვეყნიერება უნდა მოიაროსო, მამ! ავერ Hotel du Laurve, ავერ Olympia.
ლუვრიდან ვილაც ღრანე გამოღდა და ნიკოლას შეწინე ებატებოცა — Cher monsieur Phrosman, isi sil vous plait!
გიგოლა — ის რა მძისმს? შეც არ დამივიწყო, ნიკოლე!

ლალეო გუღინაშვილი

დემოკრატიული სიახლენი

კიდევ უფრო გაიზარდა და 1970 წლისათვის აღქვარაველს დაქარაველის მთელ მოსახლეობაში 66% დაკავშირებულია სიახლის მოსახლეობის წილს შეადგენს 11,8 პროცენტს.

1970 წ. აღქვარა პრაქტიკულად გაიზარდა საქართველოს მოსახლეობის დაქარაველს შეადგენს 1970 წ. აღქვართ შეადგენს 1,211 მათში მამაკაცს 683 აქედან 34,8 პროცენტს უჭირავს მთლიანად დაქარაველს.

განსაკუთრებული აღნიშვნის ღირსია ის ფაქტი, რომ იმავად წლებში დაქარაველები ქალბავარცების გაიზარდა ყველა ასაკობრივ ჯგუფში. საუბრად და მის კვებით მომარაგებ საქართველ ჯგუფის ქალბავარც დაქარაველებულთა შრიად უდავლად ვარცკეთილად გავლენა იქონია ურვანკველ პერიოდში საქართველოს მოსახლეობის სესხობრივ-საჯგუფო სტრუქტურის გაზომვანკველსთან ერთად მოსახლეობის სანიშნო პროცენტის სავარცხნის გაუმჯობესების.

უფრო დაზარალებულნი არიან იქნები, რომ 20 1959 წ. აღქვარის მიხედვით დაქარაველები ქალბავარცების წილის შემცირება იწყებულა 85 წლიდან — დაქარაველების და დაქარაველს, იმს შედგების გაზომ და კვად, — 1970 წ. აღქვართ დაქარაველებულ ქალბავარცის შემცირება იწყება 40 წლიდან, ახს 5 წლით მივიანებთ. ამს შედგება წლს 1959 წ. აღქვართ დაქარაველები ქალბავარცის შემცირება მაკავალბავარცის შემცირება 15 წლით ადრე იწყებულა, 1970 წლის დანერგვით 5 წლით შემცირება და დაქარაველები ქალბავარცის წილის შემცირება მაკავალბავარცის შემცირება იწყება მოკლედ 10 წლით ადრე. ამს გამოიყვანულა ახალკობრივ ჯგუფში დაქარაველებულ მაკავალბავარც და ქალბავარცის შორის 1959 წლის არსებული მკვეთრი განსხვავება 1970 წლისათვის სავარცხნის მსხვერპლად შემცირება, და აჩინავს ვარცხნის დაქარაველებულთა ერთად სტრუქტურის საუბრად შეადგენება.

მოსახლეობის 1970 წლის აღქვარის მონაცემები ვიკავებენ, რომ საუბრად და მის მომარაგებ საქართველ ჯგუფში ერთ კიდევ ზეგარც სახიდობი და სახაჯარცობი. კიდოდ 25-29 წ. მაკავალბავარცის შორის არცხანდელ ქალბავარც დაქარაველებულთა, ხოლო იმავად ასაკის კიდობი ერთ მსხვილედ მეტი. იმავად წინა აღქვარის მონაცემები შედარებით 1970 წ. აღქვართ მართილად უზნვნელად. მაკავალბავარც შემცირება და მის მიხედვით, მაკავალბავარც ჯგუფში დაქარაველებულ მაკავალბავარცის წილი. და ჰეცენწილს შიხანობის გადკველს ერთ-ერთი ძირითად წყაროს შეადგენს სწორედ საუბრად და მის ახლო მომარაგებ საქართველ ჯგუფში დაქარაველებულ დაქარაველებს, რაც შეეხება 10-19 ასაკობრივ ჯგუფში სავარცხნის დაქარაველებულთა დახალი წილი შედგენია იმს, რომ იმანამდრეოდ აღკუტარცობის ხელ უფრო დიდლ ვაწილს დაჯგუფების იწყება მოხალდი საინალი სავალბობის და სექციანობის მიუხედავად, რომლის შემქმნლობის ტიპოდ ვარცხნის დღეს.

თამბაქო ვანახლება არ წარმოადგენს უზნარილად იმანათინა ბიოლოგიურ ვარცხნის ხანდა და იგი ვარცხნის სოციალური ვანებით ვულსონობის უკიდობრივ განვითარებულ პროცენტის ნამოკლეობის მონაცემის სესხობრივ კარგულად ი რღეს საუკლეობით წყველად ვანახლებლის და მონკაბელებლ ინფორმაციას პროცენტის სავარცხნულად ვარცხნის, ამს შეეხება მაკავალბავარც ნარცხანდელ შემცირება ვარცხნის სავარცხნის საუბრად დაქარაველებულ დახალი ასაკობრივ ჯგუფში დაქარაველებულთა შემცირების შედგება.

დასასრული იწყება.

საქმიან საქართველოს ნაკერასაუბრად სავარცხნო ზეობის წინ რესპუბლიკის სსსრკ-თველში მრავლს ფორტლები ვარცხნის საქართველოს მოსახლეობის 1970 წლის სრულად საქართველო აღქვარის პროცესი ჩრად დამუშავებულად ძირითად შედეგება, რომელიც წინადადების ვარცხნის და 1959 წ. აღქვარის შემდგომ დახალი 11 წლის მანძილზე საქართველოს დემოკრატიის დაწინაურება მიმხდარ მთელ რავ მნიშვნელოვან ცვლილებათა და საბოლოო შესახებ.

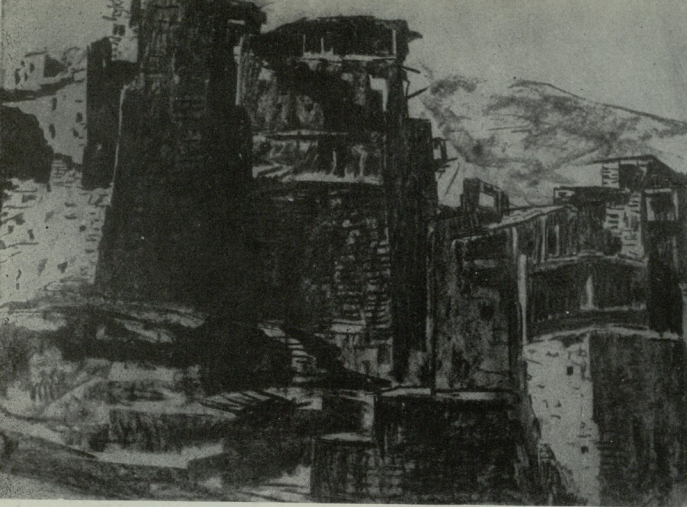

საქართველოს სსრ მოსახლეობის რიცხოვნობა 1970 წ. აღქვართ შეადგენს 4,686 ათასი კაცი, 1959 წ. 4,044 ათასი კაცის ნაზობისრივ; 11 წლის მანძილზე საქართველოს მოსახლეობა ვარცხნის 642 ათასი კაცი, ანუ 16 პროცენტი. საკობრივ ქალბავარცის მოსახლეობის რიცხოვნობა 1970 წ. აღქვართ ერთ 2,240 ათასი კაცი, სრულად მოსახლეობის 2,446 ათასი კაცი; იმევ სავარცხნის ქალბავარცის მოსახლეობა ვარცხნის 229 ათასი კაცი ანუ 20,8 პროცენტო, სრულად მოსახლეობის კი მოხალდი 115 ათასი კაცი ან. 5,0 პროცენტო. იქს-ქალბავარცის ახალი სწრაფად შედეგები იმისა, რომ ვანგვლი 11 წლის მანძილზე შეუტერებულად „უფროდელ“ ქალბავარცის მოსახლეობის ზრდის რიხები ძირა: ქალბავარცის მოსახლეობის 527 ათასი კაცი სავარცხნის შიხანობი სავარცხნის მოსახლეობის ზუნერცობა შავბება შედგენს 294 ათასი კაცი (56,8 პროცენტო); 138 ათასი (25,8 პროცენტო) — სასოლოდო პუნქტების ქალბავარც ვარცხნის; ხოლო 91 ათასი კაცი (18,4 პროცენტო) — ესა ვანე ქალბავარც ვანახლები და რესპუბლიკის სოფლებიდან და სხვა რესპუბლიკებიდან. უკიდოდვე იმს შედეგად სოფლებს და ქალბავარცის „ვანახლებება“ შედგენს 411 ათასი კაცი, ანუ 1959 წელს ქალბავარც მოსახლეობის რიცხოვნობა სოფლებს „ვანახლებება“ 618 ათასი კაცი, 1970 წლის წალები იგი მოხალდი 207 ათასი კაცი. ქალბავარცის მოსახლეობის წილი კი მოკლს მოსახლეობის იმევ წლებში ვარცხნის 42,4 პროცენტად 47,8 პროცენტად.

მრავალმხრივად ცვლილებები ვანიცადა ვანგვლი 11 წლის მანძილზე საქართველოს მოსახლეობის სესხობრივ-საჯგუფო შედეგებლობა, სადა რავს ეკუთვნება ადრეობრივობა ნანერვლი დემოგრაფიული პროცესები და ერთგვარად აიხსნება ზეგნი სავარცხნის ბოვარცობი. სესხის მიხედვით მოხალი მოსახლეობა 1970 წ. აღქვართ ასე ვანახლდა: მამაკაცების შეადგინეს 2,202 ათასი სული (47 პროცენტი), ქალბავარც 2,444 ათასი სული (58 პროცენტი); ქალბავარც რავდენდობი ურავრცობა 1959 წლის 818 ათასი სულიდან 1970 წლის საბავარცის შემცირება 851 ათასი სულიდან, ანუ 22 ათასი.

ქალბავარცის ახალი მკვეთრი სიჩავრე მამაკაცებზე სავარცხნის ვანახლებულთა ერთ მხრივ და ურავრცობად იმს კაციების ნაზობისრივ დანაკარცობი, შორე მხრივ კი, ყველა ასაკობრივ ჯგუფში, ქალბავარცის მიკავალბავარცის უფრო დიდობა დახალი მაკავალბავარცის შედარებით და მაღალი სოციალური სახაჯარცობის განკარგობა. ამს შედეგად ზეგნი სადახლებულთა შორის ვანების ცნობილი სავარცხნის ვარცხნის დაქარაველბის რცხენა დაქარაველბის თამბაქოშედეგება ქალბავარცის სიჩავრე მამაკაცებზე, რავივ ამ ფუნქციონირება საქართველოს მოსახლეობის სესხობრივ-საჯგუფო შედეგებლობა 1959-1970 წ. მნიშვნელოვან ცვლილებას ვანიცადა. იმს მოწინაველ თამბაქო მამაკაცების ვანახლებული მკვეთრი დეციტი 1959 წ. აღქვარის მონაცემებით შედგება 25-30 ასაკობრივ ჯგუფებში, სადაც ქალბავარცის რიცხოვნობა სავარცხნის მეტივ სესხობრივ და მაკავალბავარც, 1970 წლის აღქვარის მონაცემებით და ასაკობრივად ჯგუფება ვადიწინა 10 წლით

მის შინაგანად, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის იმის მიხედვით და სამართლის ინსტიტუტის მისი დაქარაველების მონაცემების მიხედვით, 1959 წ. შედარებით,

შატლი (ოფორტი).

კორნელი

სანაძე

ქალის პორტრეტი (ოფორტი).

ჩვენს დროს გამოჩენილი ფერწერალი, საქართველოს სსრ სახალხო მხატვარი კორნელი სანაძე ეკლეთნის ქართველ მხატვართა უფროს თაობას. თბილისის სამხატვრო აკადემიაში მისი მასწავლებლები იყვნენ რეალისტური ხელოვნების დიდოსტატები — გიგო გაბაშვილი, ი. ნიკოლაძე, მ. თოიძე, ე. ლანსერე, ი. შარლემანი და სხვები მათ გადასცეს მოწაფეებს თავიანთი მდიდარი გამოცდილება, განუვითარეს და განუმტკიცეს უნარი ფტებნათ გამოსახვის ახალი ხერხები და მიეღწიათ ადამიანის სოციალურ-ფსიქოლოგიური დასახაიების სრულყოფისათვის.

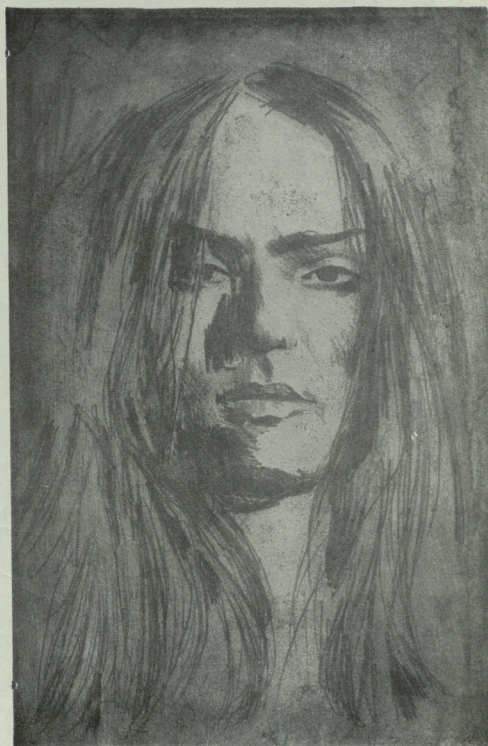
კორნელი სანაძემ შემოქმედებითი ცხოვრების ვრცელი და ნაკოფიერი გზა გაიარა. ის მუდამ გულმოდგინედ აკვირდებოდა და სწავლობდა ეოცხალ სინამდვილეს, ქართველი საბჭოთა ხალხის ცხოვრებას, რათა აემეტყველებინა იგი თავის შესანიშნავ ტილოებზე.

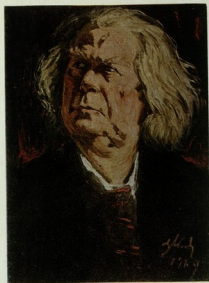
შატლის შემოქმედებითი ნიჭიერების ძალა განსაკუთრებით ნათლად გამოვლინდა პორტრეტულ ფერწერაში. კორნელი სანაძემ შექმნა საქართველოს გამოჩენილი ადამიანების, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეების პორტრეტთა მთელი გალერეა. ეს პორტრეტები, ჩანაფიქრის სიღრმითა და შესრულების ოსტატობით წარმოადგენენ საბჭოთა ეპოქის ნამდვილ დოკუმენტებს.

კორნელი სანაძე პეიზაჟის ბრწყინვალე ოსტატია. ის ღრმად გრძნობს ქართული ლანდშაფტის თავისებურებას. წარმტაცი ვედლები, მწვანე მდელოები, კლდანი მთები, შემკული ძველი ხუროთმოძღვრების ძეგლებით — ყველაფერი ეს ცოცხლად გადასულა კორნელი სანაძის ტილოზე. აქ არის მშვენიერი შერწყმა ფერისა, სინათლისა და ფორმისა კორნელი სანაძემ ვეჩიგენა განახლებული, აღორძინებული საბჭოთა საქართველო, მისი ბუნება, მისი ადამიანები.

მდიდარი ფანტაზია, თემის ორიგინალური გადაწყვეტა, სწრაფვა იმისაკენ, რომ გასსნას მხატვრული სახის არსი, შესრულების მაღალი ოსტატობა — აი რა ახასიათებს კორნელი სანაძეს. როგორც შემოქმედს.

კორნელი სანაძე, ახლა თავისი შემოქმედებითი სიჭარბეების წლებში, კვლავ დაუტყრომელი ენერგიით განაგრძობს მუშაობას. მისი სურათები მუდამ დაამშვენებენ ქართული ეროვნული სახეობით ხელოვნების საგანძურს.

მიქაძეაე ნიკოლოზ კანდელია

მხატვარი ვაჟინა მანია

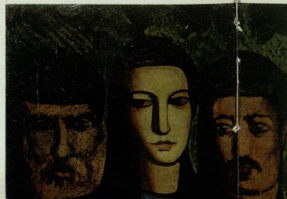

შოთა რგვიველი (დაბალი ტრიტიხიდან)

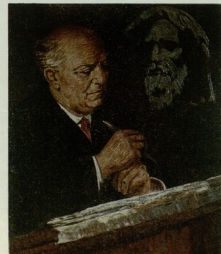

აკაქუციანი
გიორგი წებნაშვილი

პირადები

ავტობიოგრაფია

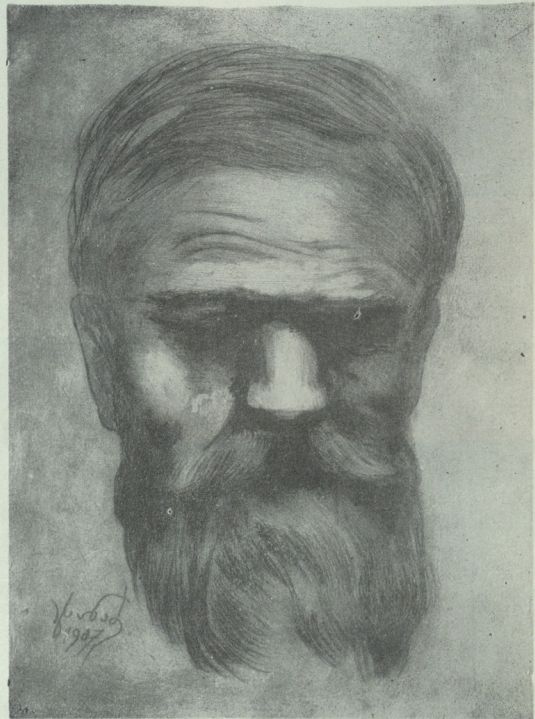
სურამის ციხე (ოფორტი).

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ქალიშვილის პორტრეტი (სეპია).

გალაკტიონი (ოფორტი).

შედეგ მებრძოლი

მეშველი ჩემო

დღიანს მწუხარე იუჯ სიმღერა, ცა ძაბიანი, მზე — დაწვრთული, ზოი რა მკაცრი წამოვრების მერე დაღვა დაიდა ეს გაწაფხული!

უსსო იყო შენი ძაბილი, გსდევდა საზარი, უოქმელი სევდა, რამდენჯან იყო შენთვის არბილი, ან სატანეო და არაშენდა!

ქარს გაყვავა წამოთრის უღაბნოეთი და შენს მწვერვალებს ვარდნარი მოსავს, ზოლოს შენთვისაც მზე ამოვიდა და ამ მზეს ჰქვია ლენინის დროშა.

დედის სინაზე დაყვავა შენ, დემეს, შენ ფოლადივით მტკიცე ზოლომდის... დიდება ცამდე აღმართულ ბრძედებს, ქართველ მეზაღეს და მეფოლადეს!

დიდება შენს ცანს და შენს წერებს მშინის მწიფობისთვის მზე რომ მოსავს მწველი, თვით მოვარებავს, ნაზღაპრს და დიადს, ქართველ კაცოსაც ატყვია ხელი.

დიდება კაშხლის ენგურებისას სხივებს სხივი სკვლის, შუქი შუქს ერთვის, წარსლის სევდა შენს გულს ენიშნა, სამარადისოდ გათენდა შენთვის.

ქარს გაყვავა წამოთრის უღაბნოეთი, და შენს მწვერვალებს ვარდნარი მოსავს, ზოლოს შენთვისაც მზე ამოვიდა და ამ მზეს ჰქვია ლენინის დროშა.

* * *

მომენტარა სოფლის მთავრე და ძაღლების ვეშაველი სითით მართოლვარე, ვევალებით მკრეფა...

ნეთუ მოვიდალე?

ღამე დღეს სკვლის და დღე ღამეს, მაგარო უღეთოდ ნელა, როგორც მინდა გაუვეცე ყანებს, ვით ციციწათელა... მკრათლად მოცალდე...

ნეთუ მოვიდალე?

...არა, ჩემო ყველა, ვის შენ ნიშნო ველად, როგორც შუქია ელვა, როგორც მკრეფა ვეშაველი, როგორც მკრეფა ვეშაველი.

აკვარის მერე

რა საყვარელი სანახავია, ჩემე სოფელი დიდ ავდარს მერე, ახე შეგინა ქვაკი სიღვიწილე ქვაკი ეს საღმრთო ამომდგრეს!

ქვლებს რომ ჯანდალ გაუფრთხილდა უნდა ვნახო მწვერება შეტის მთა რომ ღიმილით მოას შეეცრება და სიყვარულზე დუმილით ტყევის.

უსნივე ფრთოსნის ღამაშ სიმღერას, უსნივე მზორე ყველითა თროლოვას, სულთ სიმღერით ნუ მოიადლები, ნუშე მოგებწრადება ლევაგარში ღატოლვა.

ხეს მოკამამე ცვარი რომ წყუდნება და ზავსენს ღიმი სიხეშო რომ ღვივის, კრამიტინი სახლების წყება ტბილი სურნელი თონის და ღვინის...

საყოლად უნდა იგარნო ყოველი, თვით იყო ზეცა, თვით იყო ველი! მთი, ეს ღურბო ცა-ენახები, პირველი ტრფობის სიმღერის ფერი, რა საყვარელი სანახავია ჩემე სოფელი დიდ ავდარს მერე!

ბიოგრაფი მამაროსია

წ ვ რ ი მ ბ ი

გაუზინ დილით — ბავშვობაში რომ ვიცოდი ისე, ტახაკელის მთიდან მხრებით ავიროდდი ცისკენ, ავედიდებო აწვითებულ ნოღაულის დღობს, თან მჩქეფარე ჩანჭერების ჰქერებს მოვფერე. დავარბინე ბილიკები ცად აზიდულ მთების — თითქოს ნისლით არწვივებდა მხრებზე გამგრეს ფრთები... სეთა ენით გავსიტყვე მღუშარებანს ტყეთა, ტყის დღუმლიში ნისლი სდუმდა ტაქეუ უფრო მეტად.

იქვე ახლოს, კლდის კალთაში, მთების ღანდი იწვა. დანდი თროლდა, ირხოვდა, მტკვოდა მიწას. მთის მწვერვალებს მშის სხივები გვირგვინივით ადგათ,

იმის იქით ველზე ყანა შრიალებდა სადღაც... ნაპარლიდან ნაკადული მომტკრეცდა კისერს, გაიხარა — მხრები ღაღად ავიროდდი ცისკენ.

გადავხედე ჩემე სოფლის ამწვანებულ ველებს, ველებისკენ გამქცოვდა ნოღაულის დღობი. გამქცოვდა — წინ გაედლო ნაჯახოს თხები, აწვითებულს თან წყელი აღტყვია ჩემე.

და შორს — სადღაც ცხენისწყალითან, ახლოს შენი სახლის, უტენიშედილი ერთი ქალი ამოვედა ნახიარს.

გამკიონდენ წერობები ნავჯაზოს ჰლებს, მომავალი — ისევე შენზე ფიქრით გავიმსჭვალე.

ქვეყანას დარჩა

ფრთებს აშრიალებს ყანასთან ყანა, რქებით ჩხეჩრავენ შიწას ხარბი, შენი მარცვინა ყანაში დარჩა, მიწაზე მწერად დარჩა თვალები. პირაღმა გვიდა ფშიარში თოხი, ღვინოში ღუმეა ღლებზე პატარა, ვამქცოვდა ხის მირას ღოქი, ქლმა რომ ბავშვებს გამოტანა... ახლა გულს გაწეც ის გამარჯე მება, მიწას რომ შრომის ამაგი დანდო, შენი კაცოვა ქვეყანას დარჩა, შენი შვილების სიცოცხლის საწარლო.

ნისვ მივმნებ...

გაწაფხულია, მთავრე მკრათლად ანათებს რთობს, გარეთ ნებახის, გარეთ ფოთლების სულის მოთქმა. ტობი აწუღება სარკმელს ჩუმე სადამოს ჩრადლით, მშის სურნელების აქმებს მოახლოება დილის. ისევი გავიწინე, ისევი ოცნებითა და დარბობ, შენს ღამაშ თვალებს, ცისფერს ციურე შევინს მადლი... და ამ სარკმლიდან ახლა, ვით დილის ცვარი წინდა, მე მინდა შენი ნახვა, რაღაც საოცრად მინდა.

ვადა დღუმლი

რ ი შ რ ა ტ შ ე

იხორჯავა... სიმუდროვის უღანაში გაქრთლეს ვარცველებმა შევის გუზება, მთავრე შეტრია... სიმუდროვის უღანაში დიანბლა, და ბავშვით მწევი ორდებდა... და ტლდები უღვიფერ ძილში რომ შფოთვენ — ალბათ დაღლილი ქარიშხალი ენიშნობათ.

მ თ ლ დ ი ნ ი

ქალი მოგავს დავიწყებულ ამახეს, წყლისპირა ძეწვის დაუხრიათ თავი, ძილში ისმენს მწოლარე დაბა ზობისწყლის და წარსულის ზღავილს. ჩუმად დღის მოკონების ზობია, დაშრიალებს ქვლი, როგორც დღელი, ფხიჯობის ხორცა, რა ქნას, თავის მკვიდრი — მგოსნის ძაბილს და ფეხის ხმას ელის.

ღამე სოფელში

ნარინის ბაღში, როგორც მტრედები — მეგრული ოღა-სახლები სხედან, სიყვარულს ღობის საბები ჰკოფენ. და ღამის ქარში, როგორც ბუჩხრადან ამოღურნილი ცისფერი კვალი — თავს გადავკვლის მძინარე სოფელს. შორეული ყვილი მამლის.

— ჩვენსე მკურთხე, ვიგბი — აბ
მკურთხევენი ხეხილნი ქუჩი.

ეობენსედევიტ

— ებ სკოლაგორი ხეხილგორი კორი
— ხეხილ მკურთხევი მკურთხევი ხეხილ
— ხეხილგორი

— ებ მკურთხევი აბ ვეხილგორი ხეხილ
— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

ქაქაზი...

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

ბუნებრივი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

— ხეხილგორი ხეხილგორი

რამბორ მობარბს ნერონს

ქ. ლიტონ ბიზის (ამერიკის შერეტეხული შტატები, უილიამი) ტერიტორიაზე არის ნაციონალური გვარდის არსენალი, რომელიც შტატის ხელისუფლებს ემდებარება. ამ არსენალში შენახული ითვების, ტყვიანობების და სხვა იარაღის დაცვა მინდობილი ჰქონდა მოდარჩე ძალს, რომელსაც ნერონს ეძახდნენ. ერთ საღამოს ვანგტერბის არსენალის შენახვაში შეჭრის და მოპარვის ნერონს. იარაღი მათ არ სჭირდებოდათ, ფიციონაც საკმარისი ჰქონდათ.

ერთადერთი მიზეზი ის იყო, რომ მან თვარამდე წლის მანძილზე ვერ შეძლო სახსარტრი დანიშნულებულიყო.

სენატორმა ბირკ ჰემი განაცხადა, რომ დიპლომატის თვითმკვლელობის მიზეზი ვანგ კანცელარის შეცდომა. რეკომენდაცია ჩარულ თომასის დანიშნულების თაობაზე თურმე რამდენიმე წელი შედგომით ინახებოდა სხვა საქალაქში.

შპინანი ცოლი და შუშური მხარი

დაკოტას შტატის (აშშ) სენატორი უილიამ ჰელვორტი თავის ცოლს გვეყარა. იქაზის დაწინების მიზეზი ის იყო, რომ ცოლი — კეთილი და კვიანი ქალი — არ იზარებდა ქმრის პოლიტიკურ შეხედულებებს. დიასახლისი შედიოდა ქმრის საშუაო კაბინეტში და ჩუმ-ჩუმად ასწრებდა სიტყვების ტექსტებს, რომლებიც უილიამ ჰელვორტის სენატში უნდა წარმოეთქვა.

მაგრამ ერთხელ, როცა სენატში სიტყვი გამოხულება ჰელვორტმა წაიკითხა თავის სიტყვაში ჩაწერილი ფრაზა: „პატარებო, მე გვიპოხილ, როდის უნდა დამთარგუნს ეს საზოგადორო იმი ვიტანაში!“ — სენატორი შეტრა, ეს რა ვიქყო, მაგრამ იმ წუთშივე მიხვდა, რომ იგი თავისი ცოლის ერთი ღამეაქყოდა.

ამ ამავე იმის მომხრე სენატორს დიდი აურაური და უსიამოვნება დაატეხა თავზე. იგი იძულებული გახდა დაუბრუნებოდა პოლიტიკური მტერი — საუკურობა ცოლ დაუბრუნებულე მოეზრებინა თავიდან.

შურსნიება

ერთხელ, ქალქ სინდის (ავსტრალია) მუსორტის უილიამ დორბინის ქალქგარეთ სტრინობის დროს მოულოდნელად ფუტურების ვუნდი დაეხსა თავზე. ფუტურებმა ისე უბრკულად დატყვეს დორბინი, რომ მან გონება დაკარგა. მძიმე მდგომარეობაში მყოფი დორბინი საავადმყოფოში მიიყვანეს.

ყველაზე საოცარი ის იყო, რომ, როგორც შემდეგ გამოჩნდა, ფუტურებისაგან დატყვევებული დორბინი თურმე ხელფორთი თაფლის დამამზადებელ ფაბრიკაში მუშაობდა.

დიკომბატის თვითმგვალვობა

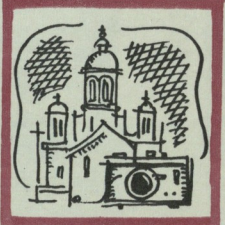
ამერიკელმა ჩარულ თომასმა ორი წლის მანძილზე ვერაფერი საშუალოს შოვა ვერ შეძლო და სიცოცხლე თვითმკვლელობით დაასრულა. ასეთი შემთხვევები ამერიკაში იშვიათი არ არის, მაგრამ საქმე იმასია, რომ ჩარულ თომასს ჩვეულებრივი უშუალოდ კი არ იყო, არამედ გამოუდელი დიპლომატი, რომელმაც 18 წელი იმუშავა სახელმწიფო დეპარტამენტში. ჩარულ თომასის მოსხის

თავისუფლების აღკვეთა 500 წლით

დიდი სიბრძნე და გულმორწყალობა გამოჩინდა ამს წინათ დალახის სახანაბლომ (ამერიკის შერეტეხული შტატები, ტეხასის შტატი). პრიკურობა მოიხილა, რომ პატიმარ ჯემს დუდას მაკარტონისათვის, რომელმაც მოკლა თავისი მეზობელი ქალი და შედგენ კიდევ რამდენიმე მძიმე დანაშაული ჩაიდინა, 2.500 წლის პატიმრობა მიესჯათ.

უილიამ მოსამართლემბმა პრიკურობის მოთხოვნა შეტყობდალ მაკარტონს მიიჩნეს და მკვდელს მუხაქს. 500 წელი თავისუფლების აღკვეთა.

სინდელში წირება

მაღრიდში, დესენიანის ქუჩაზე მდებარე ეკლესიაში, მისის პირველი რიცხვითი საიდუმლო ვიარაგებში

გარეკანის პირველ გვერდზე: ლატარა ფოჩინა, მეოთხე გვერდზე — საშუალოდს პეიზაჟები, სურათები კორნელი სანაძისა.

შთავარი რედაქტორი გ. ნატროშვილი.

სარედაქციო კოლეგია: გ. ზახტაძე, თ. გოგოლაძე (პ/მ, მდიანი), ს. დურმიშვიტი, ლ. კალანდაძე, ვ. კვიციანი, ა. კუსრაშვილი, დ. ნოდია (მხატვარი-რედაქტორი), მ. სააკაშვილი, ი. ტაბაღაძე, უ. ჭავჭავაძე.

სამაშის გამომცემლობა

ტექნიკური და ხელოვნების კორექტორი ტ. თათარაძე.
რედაქციის მისამართი: თბილისი, რუსთაველის ქ. № 42, I სართ. ტელ. — რედაქტორის — 99-54-66, პ/მ, მდიანს — 99-82-69, განყოფილებების — 93-28-42, 99-01-39

რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ. ზანი 30 კობა.

გადამცემი ახალწილი 9/VII-71 წ. ელბრეთიდან დასახებულ 23/VII-71 წ. ქალ. ზომა 70x108/16, ფოიურის ნახევალ ფურც. 2, პირბით ნახევალ ფურცელი 2.8. სალიტერატურო-საგამომცემლო თაბაბი 3.1. ტრარაჟი 51.100, შვეც. № 2489, ფე 02113.

Ежемесячный общественно-политический и литературно-художественный журнал „Дроша“ (на грузинском языке) Издательство ЦК КП Грузии
საქ. კვ. ცკ-ის გამომცემლობის სტამბა, თბილისი, უნიის ქ. № 14. Типография издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, ул. Ленина, 14.

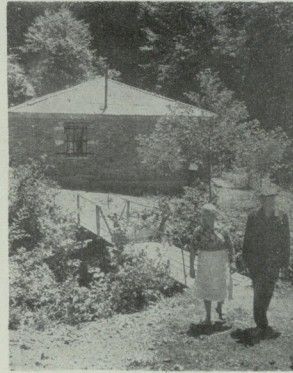
„სოხეთის დილა“ (წერილი ის. მე-4—5 გვ.)

სიმინდის ყანაში.

მწველავი შურა ცნობილადი

სალაქერთხულას აბანოსთან.

კოლმეურნეობის თავმჯდომარე გ. კუბლაშვილი და შემდლებელი ჭ. ცნობილადი.

გიორგი კუბლაშვილი და პატარა შაიკო.

არსენ გოტაშვილი შვილმევილებთან.

ჩაის პლანტაციაში.

ИНДЕКС 76056

